

nemførte, og jeg modsatte mig ikke en Gang disse. Jeg erklærede mig jo villig til at gaa endog til videregaaende Foranstaltninger, naar man ogsaa var villig til at bevilge de fornødne Midler dertil. Jeg har altsaa slet ikke stillet mig som en ubetinget Forsægter af store Udgifter til militære Foranstaltninger og som en Fjernet af Trangen til økonomiske Reforme, men jeg vedkjender mig ganske vist det Standpunkt — og som jeg sagde i Gaar, de Herrer, der ikke ere enige deri, maa se anderledes paa den Ting end jeg — at der er betydelige Udgifter af militær Natur, som efter min Mening ere en absolut Nødvendighed for Landet, og derfor stiller jeg dem i Spidsen. Det vil det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke kunne fortænke mig i, at jeg tror. De kunne gjøre en anden Opfattelse gjældende om Betydningen og Nytten deraf, men de ville ikke kunne fortænke os, der have den Overbevisning, som jeg har, i, at vi tage Position i Overensstemmelse dermed.

Berg: Jeg vilde gjerne sige et Par Ord om Skoleskibet „Georg Stage“, som har faaet saa varmt et Forvar fra forskellige Sider her i Salen. Det har glædet mig meget at høre — hvad for Resten jo ikke er første Gang — det ærede Medlem fra Viborg (Klein) træde saa varmt i Skranken for Sømandsstanden, hvortil han da ogsaa fik saa varm en Tilslutning fra det ærede Medlem fra Alsens (Berntsen). Men naar Betragtningen anvendes paa dette Spørgsmaal, hviler den da ikke noget paa en for doktrinar Opfattelse? Jeg skal tale med fornøden Forsigtighed om dette Forhold; jeg vil sige, jeg er ikke saa nøie bekendt med det, som det vilde høre sig til, hvis jeg skulde gaa nærmere ind paa det. Men idet Flertallets Ordfører i denne Sag nærmere vil udtale sig om Flertallets almindelige Opfattelse, forsaavidt Flertallet overhovedet — hvad jeg ikke veed — har nogen samlet Opfattelse paa dette Punkt, vilde jeg gjerne gjøre et Par personlige Bemærkninger om selve Sagen. Jeg var ikke ganske enig i den pludselige Vending i Fjor, at man fastede 15,000 Kr. ind, som man gjentagne Gange havde negtet. Man gjorde det den Gang af Hensyn til, at Rhederierne virkelig havde Tab og derfor maatte træffe den Understøttelse tilbage, som de havde givet Foretagendet, men man gjorde det da udtrykkelig med det Forbehold, at det kun var for et Aar. Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Alsens, at det er noget Færligt at ville gjøre gjældende, at naar man et enkelt Aar har været gammild mød et Foretagende, saa kan man ikke

holde sin Bestemmelse at lade det være gjældende for et enkelt Aar, men saa skal man absolut blive ved. Det skulde dog vist være en fri Bevilling, naar den virkelig er givet med den Motivering, at den kun var givet for det ene Finantsaar og paa Grund af dette særlige Forhold. Dette særlige Forhold er jo ophørt, hvad der er meget glædeligt. Rhederiforretningerne have i det sidst aflagte Regnskabsaar givet et meget godt Resultat. Det maa nu erkjendes, at dette Foretagende er reist aldeles uafhængigt af Regjering og Rigsdag, uden nogen foregaaende Overveelse og uden nogen som helst Tilskyndelse til, at det blev sat i Værk, og naar nu det er Tilfældet, at en Mand af sin egen Formue anlægger et Foretagende, og det saa viser sig, at enten Beregningerne ikke flaa til, eller at andre Ting ikke flaa til, saa tror jeg, at man bærer sig meget galt ad, naar man tror, at Staten skal tage det udenvidere i sin Haand. Naar Nogen har foretaget Noget for egne Midler uden Tilhold eller Opfordring fra Regjeringen eller Rigsdagen, naar Nogen vil fremme Sigt ved egne og Venners Hjælp, maa vi have Ret til at forlange, at de føre det igjennem. Der kan imidlertid være særlige Undtagelser, som f. Ex. hvis det saaledes var en særlig heldig Tanke, som var vakt og søgt realiseret, og som man var kommen til Overbevisning om var absolut heldig, og som man vilde fortsætte yderligere paa samme Maade. Hvad ellers der er sagt om den Mand, hvis Navn Skibet, Institutionen, bærer, vil jeg med Fornøielse tiltræde. Han har vist en stor Opofrelse, og jeg nærer ikke Tvivl om, at han i Forening med sine gamle og nye Venner i Skibsrederistanden meget godt kan holde dette Foretagende i Gang, og hvis Staten skulde træde hjælpende til til Sømandsdrenges Uddannelse i Sømandsstab, kan den gjøre det uafhængigt deraf, og efter min ærbødige Formening paa en mere praktisk Maade. Som sagt, jeg er villig til at forandre min Mening efter nærmere Overveelse. Nu sammenstiller man dette Forhold her med, hvad man gjør for andre Næringsgrene, og mener, at der gjør man noget ganske Andet; men vil man se nøie til, viser det sig at være en feil Sammenstilling. Jeg veed ikke, at vi give Hænge, for at Skomagerdrengen kan lære at tage paa Sylene, Skædderdrengen for at lære at tage paa Naalen, Smederdrengen for at lære at tage paa Høvlén, eller Landbodrénen for at tage paa Skovl og Greb. Jeg veed ikke, at vi give noget Bidrag til Uddannelsen af de unge Drengé i praktiske Øvelser for at lære at bruge de Redskaber, ved hvilke de ville er-